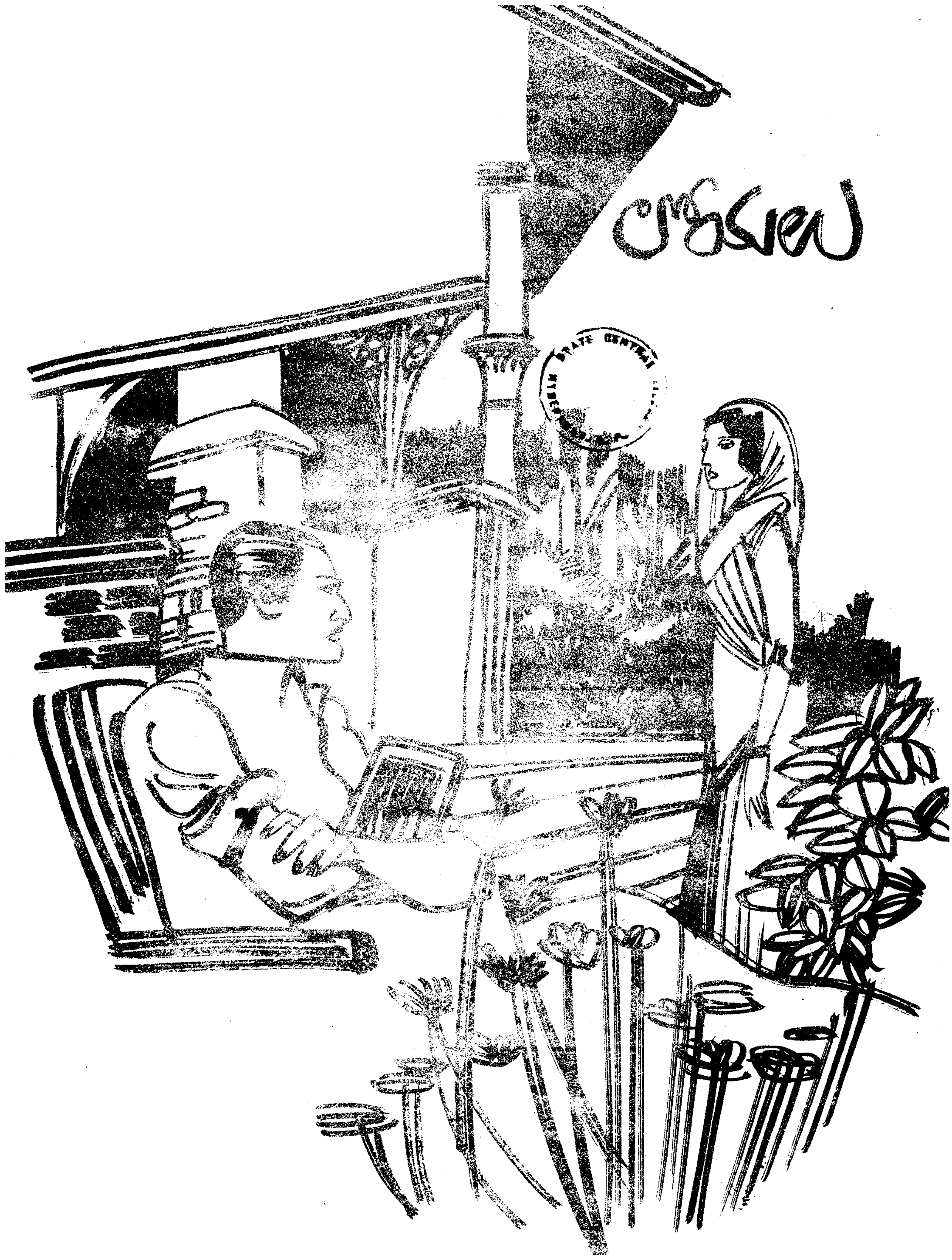

సత్కార్యాలు చేస్తే సత్ఫలితాలు చేకూరతాయని ఒక నమ్మకం ఉంది. ఈ నమ్మకం ఒక పట్టాన వమ్ము అయ్యేది కూడా కాదు. కాని మంచి చేయడమంటూ ప్రారంభిస్తే మాత్రం పరిస్థితి తారుమారవుతుంది మంచిని మంచిగా అర్థం చేసుకోలేని మనుషులమీద రోత పుట్టుతుంది. అయినా మనుషులు మారలేరు

నగరం చివర పాడుబడిన మేడ సగం కూలిపోయింది. గతవైభవాన్ని తలపోస్తూ విలపిస్తూ కూలలేని గదులు ఇంకా ఉన్నాయి. సున్నం రాలిపోయిన భవనం అంతా నల్లకప్పువేసింది. దానికి ఎదురుగా కళావిహీనంగా మారిన పూలతోట. తోట మధ్యలో బావి. బావి చుట్టూ నారింజలు, నిమ్మలు. నిమ్మపూత పరిమళం మెల్లిగా కదులుతూంది. వాటిచెంత కలవపువ్వు. ఆకారంలో ఉన్న ఫౌంటెన్ కొన్ని సంవత్సరాలతరబడిగా ఆగిపోయిన చిహ్నాలు కనిపిస్తున్నాయి. కలవ మధ్యలో ఒయ్యారంగా నిలబడి, నగిషీలు చెక్కిన అందమైన గ్రీకు పాత్రతో నీళ్ళు కుమ్మరిస్తున్నది, అర్థనగ్నంగా ఉన్న ఒక యువతి. అయితే నీళ్ళ మాత్రం పడటంలేదు. తెల్లని ఆ పాలరాతి బొమ్మకు చెయ్యి విరిగిపోయింది. ఆమె శరీరపు వంపుల్లో ఎర్ర దుమ్ము పేరుకుపోయింది.

అతను కుర్చీలోనుండిలేచి ముందుకు కదిలాడు. నారింజచెట్ల పక్కగాఉన్న కాలవ దాటాడు. తేనెటీగలన్నీ జుమ్మని లేచి మళ్ళీ అతనిపైన వాలాయి. అతను ఆ స్త్రీమూర్తిని ప్రేమతో స్పృశించి తన అరచేతులతో ఆమెపై పేరుకొన్న దుమ్ము తుడిచాడు. సుకుమారమైన ఆమె చేతిని నిమిరి, తిరిగి వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సుదూరతీరాలను చూస్తూ.

ఆకాశంలోకి పొడుచుకు పోతూన్న కొండ శిఖరాలు. పచ్చిక బయళ్ళతో కప్పుకొన్న అగాధమైన లోయలు. వాటి లోతులు తెలియని చంద్రుడు రేఖామాత్రంగా నిలిచాడు వాటి మధ్యన, చీకటి పడ్డాక ప్రయాణం మొదలు వేసుకొన్న బాటసారిలా. కొండల వెనక ఆకాశపు టంచులు భూమిని తాకుతున్నచోట రవిరాజు పైకి వస్తున్నాడు.

చూపు మరల్చుకొని పుస్తకంలోకి చూడసాగాడు.

"బాత్‌రూమ్‌లో నీళ్ళు పెట్టాను, సాబ్..." సన్నని కంఠం ఉర్దూలో పలికింది. అతను తల పైకెత్తలేదు.

మళ్ళీ పిలిచింది కొద్దిగా స్థాయి పెంచి.

అతని దృష్టి ఆమెపై నిలిచింది. బంగారుకాంతులీనుతున్న శరీరం. కలల బరువుతో వాలిపోయిన విశాలమైన కనురెప్పలు. వాడిపోయినా, ఆకర్షణీయంగా ఉన్న చెక్కిళ్ళు. సన్నని పొడుగాటి ముక్కు. పలచని పెదవులు ఎర్రగా వంపు తిరిగిఉన్నాయి. ఉదయపు లేఎండలో నుదుటిపై చిరుచెమటలు మెరుస్తున్నాయి. పచ్చని గడ్డిపై ముత్యాల్లా మిలమిలా మెరుస్తూన్న మంచుబిందువులు ఆమె పాదాలు స్పృశిస్తున్నాయి.

మెరుపులా పరదా చాటుకు వెళ్ళిపోయింది.

ఒకింతసేపు తన కనురెప్పలను రెపరెపలాడించిన ఆ స్త్రీ మూర్తి అదృశ్యమైన వాకిలినుండి దృష్టి మరల్చుకొన్నాడు. చదువుకొన్న పేజీ కొద్దిగా మడిచి పుస్తకం మూసి బాత్‌రూంకేసి నడిచాడు.

మల్లెపూవులాంటి తెల్లని బట్టలు అతని శరీరాన్ని ఆచ్ఛాదిస్తున్నాయి. వికసితవదనంతో ఆ నారింజచెట్ల మధ్యకు తిరిగి వచ్చాడు. సుకుమారమైన అతని చేతివేళ్ళు పుస్తకాన్ని తాకాయి. ఒక చెయ్యి నారింజకొమ్మపై వేసి మరో చేతితో పుస్తకం పట్టుకొని చదువుకోసాగాడు

"అబ్బబ్బ......కాఫీ తాగటం కూడా మరిచిపోతే ఎలా?" కప్, సాసర్ చేతితో పట్టుకొని ఆమె అరుస్తూ వచ్చింది. చామనచాయ. ఆమె కట్టు బొట్టు తీరులో తెలుగుదనం ఉట్టిపడుతూంది.

చిరునవ్వు అతని పెదవులపై మెరిసింది. ఆనందంతో అతని కళ్ళు తొణికిసలాడాయి. "నీవు ఉన్నావుగా. . . . నా అవసరాలను నాకంటె ఎక్కువగా గుర్తించి తీర్చటానికి"...అంటూ కాఫీ కప్ అందుకొన్నాడు.

"సరేలెండి. . . .పొగడ్తలు . . . ." సిగ్గు బుగ్గలను ఎరుపు చేసింది. లోపలకు నొక్కుకొన్న పెదవులు చిరునవ్వు దాచాయి. తన సంతోషాన్ని పైకి వ్యక్తం చెయ్యకుండా మెల్లిగా అడిగింది.

"ఈవేళయినా ఆ పని చూస్తారా?"

"ఏపనీ?" కప్పు పెదవులనుండి తీసికొని అడిగాడు.

"మళ్ళీ మొదటికే వచ్చారు...ఈవేళ ఆదివారమండీ. సిటీలో ఎక్కడయినా మంచి పోర్షన్ ఒకటి చూస్తానన్నారుగా? ఎన్నాళ్ళు ఈ దయ్యాల కొంపలో ఉండాలని రాసిపెట్టి ఉందో నా కర్థం కావటంలేదు. మీకేం మహానుభావులు! ఉదయం పదిగంటలకు వెళితే రాత్రికి కొంప చేరతారు. పిల్లలిద్దర్నీ పెట్టుకొని బిక్కుబిక్కుమని చచ్చేదాన్ని నేను." కోపంతో కూడిన విన్నపం వినిపించింది.

అతను ఆమెనుండి చూపు పక్కకి తిప్పుకొన్నాడు. నీలూ నింగీ కలుస్తూన్నచోట దూరతీరాలలో దేనినో పారవేసుకొన్నట్లు చూపులు ఆకాశపుటంచులను వెదుకుతున్నాయి. ఆమె మాటలు తనకు బాధ కలిగించినట్లు సుందరమైన అతని ముఖం రంగు మార్చుకొంది.

"మాట్లాడరేం?" ఆమె హెచ్చరించింది.

"నీవు మాట్లాడటం అయిపోయిందా?" అతని పెదవులనుండి మాటలు మెల్లిగా జారిపడ్డాయి.

"ఊఁ" నిట్టూర్పు విడిచింది.

"నేను చెప్పే మాటలు సరిగా అర్థం చేసుకోటానికి ప్రయత్నిస్తానంటే చెబుతాను. తెలిసిందా?" ఖాళీ అయిన కప్పు ఆమె కందించాడు.

"సిటీ లోపల ఉండాలని నీవు ఎంతగా కోరుకొంటున్నావో అంత త్వరగా విసుగుపడిపోతావనుకొంటా. అర్థమయిందా? సిటీలోపల అద్దెకొంపలెలా ఉంటాయో తెలుసా? ఒక ఇంటిలో పది వాటాలు ఉంటాయి. అందరికీ కలిపి ఒక బావిగానీ పంపుగానీ ఉంటుంది. అస్తమానం ఆ పంపుదగ్గ తగాదాలు. తల పగిలిపోతుంది. ఆ వాటాలకు పక్కన కిటికీలు ఉండవు. ధాన్యపుకొట్లలా వాటికి వాకిళ్ళు మాత్రమే

తాడిగిరి పోతరాజు

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

హెయిర్ డై తోకాదు. సెంటు చేర్చబడిన మా ఆయుర్వేద తలనూనె తెల్లజుట్టును నిగనిగలాడే నల్ల జుట్టుగ చేస్తుంది. ఇది మెదడుకు, కళ్లకు టానిక్కు. ఒకసారి వాడి చూడండి. మీరు పూర్తిగ సంతృప్తి పొందుతారు. వెల రు. 10—పూర్తి కోర్సు రు. 25—

SANJIWANI AUSHADHALAYA,
No. 41, P.O. Warisaliganj (Gaya).

శ్రీ॥ ఆర్. సేతూరాం గారు.

భారత్ గ్రనైట్స్ కంపెనీ, వ్యవస్థాపకులు మరియు మానేజింగ్ డైరెక్టర్. వీరు పశ్చిమ జర్మనీ, ఇటలీ, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు మొదలగు దేశాలను ఒక నెలరోజులు పర్యటించి, విదేశ ద్రవ్యమును ఆర్జించే ఈ గ్రనైట్స్ పరిశ్రమను అభివృద్ధి పరిచే విధానాలను పరిశీలించి 24—8—66వ తేదీ బెంగుళూరు చేరారు. వీరిని బంధుమిత్రాదులు బెంగుళూరు విమానాశ్రయంలో విశేషంగా సన్మానించారు.

చిత్రకళను తెలుగు భాషలోనే నేర్చుకోండి

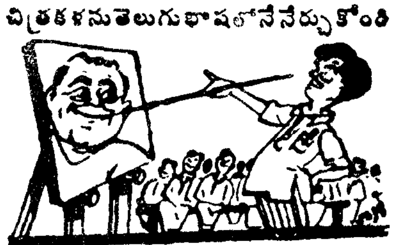

స్థాపితం: 1957.   ఫోన్ నెం: 82796

గుడివాడ రాజేంద్రనగర్ 5వ లైను వాస్తవ్యులు శ్రీ ఎల్. వెంకటేశ్వరరావుగారి కుమార్తెయు మా విద్యార్థినియగు కుమారి ఎల్. సుశీలా దేవిగారు ఇలా వ్రాస్తున్నారు.

మీరు పంపు పాఠములు నేర్చుకొనుటకు చాలా సులభముగా యుండుటచే చిత్రకళను చాలా త్వరగాను ఉత్సాహముగాను నేర్చుకొనుచున్నాను.

మీరుకూడా ఈ చిత్రకళను సులభముగాను ఉత్సాహముగాను అభ్యసించ ఇష్టపడుచున్నారా? వివరములకు 40 న.పై. స్టాంపులను పంపండి

SANTHANU'S CHITIRA VIDYALAYAM,
C/o. Chitirakullan, MADRAS-2.

ఒక్క చెంచాడు మాత్రంతో మీకు కావలసిన
శక్తి అంతా చేకూరుతుంది

కోకో మాల్టిన్

పుష్టికరమైన, శక్తిదాయకమైన ఉత్తమ ఆహార పానీయం

పూర్తి మీగడ **పాలు కోకో**, శ్రేష్ఠమైన **బార్లీ మాల్టు, గ్లూకోజు,** నేర్పుగ మేళవించబడిన కోకో మాల్టిన్ బలమైన కండరాలను, బలిష్ఠమైన ఎముకలను నిర్మించడానికి, శక్తి, ఉత్సాహాలను ఇవ్వడానికి అవసరమైన మాంస కృత్తులు, పిండి పదార్థాలు, ఖనిజ లవణాలు సమస్తం కలిగియుంది. మిమ్మును ఆరోగ్యవంతంగా, ఉత్సాహకరంగా ఉంచడానికి కోకోమాల్టిన్‌లో **ఏ, బి, బి-2, డి** విటమిన్లు కూడ చేర్చబడి ఉన్నవి. ఆ బాలవృద్ధులకు ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు, సుస్తీగా ఉన్నప్పుడు ఎల్లప్పుడూ ఇది ఉత్తమ **పోషణి.** కోకోమాల్టిన్ అలసట చెందిన నరాలను సేద తేర్చుతుంది. పండుకొనేప్పుడు వేడిగా తీసుకొంటే సుఖనిద్ర నిస్తుంది.

కోకో మాల్టిన్ లాబొరేటరీస్,
ప్రొప్రయిటర్లు: ట్రేడ్ లింక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
46, పూసారోడ్డు, న్యూఢిల్లీ-5 ఫోన్: 52835

ప్రాంతీయ సేల్సు ఆఫీసులు: TL-NP-32

మైసూరు: కోకో మాల్టిన్ లేబొరేటరీస్, 20, ఆంగ్రీ రోడ్డు, శాంతినగర్, బెంగుళూరు-27.
ఆంధ్ర: 142-ఏ/16, పెండర్‌గాస్ట్ రోడ్డు, **సికింద్రాబాద్.**

లోయలు

ఉంటాయి. అవి కూడా ఆ పక్క వాటాలవాళ్ళు తిరుగుతూంటారు కాబట్టి ఎప్పుడూ మూసుకోవాలి. గాలికీ వెలుతురుకూ ముఖం వాచిపోవాలి. వాకిలి దిగితే బజార్లో కాలు పెట్టాలి. ఉదయం పదిగంటలనుండి రాత్రి పన్నెండు గంటల వరకూ కార్లు, సైకిళ్లు—ఒకటే రద్దీ. అవి రోడ్డుమీద దుమ్మంతా ఊడ్చి మన నెత్తిన పోస్తాయి. మరీ భయంకరమయిన దేమంటే అందరికీ కామన్ లెవేటరీ. . . .ఛీ..ఛీ... తలుచుకుంటేనే వాంతి వస్తుంది. పోనీ ఎలానో పరిపెట్టుకొందామంటే విపరీతమైన అద్దెలు. మనం ఉండలేం.''

''ఊఁ''...ఏదో గభాలున జ్ఞాపకానికి వచ్చినట్లు ఆమెలోనికి వెళ్లింది. అతను ఇంకా అగాధమైన ఆ లోయలకేసి చూస్తూ మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు.

''ఇక్కడ ఎంత హాయిగా ఉంది! చెవులు గింగుర్లు మనిపించే ఫాక్టరీల సైరన్లు, హారన్లు ఏమీలేవు. బిజీ బిజీగా చెమటలు కక్కుకొంటూ ఓ మాట మాట్లాడటానికి కూడా తీరికలేక ఆ ప్రాణంలేని యంత్రాల్లో చిన్న భాగాలయిపోయిన మనుష్యులెవరూ ఇక్కడలేరు.

''ఎంత ప్రశాంతంగా ఉంది, చూడు. ఈ నారింజ చెట్లు, నిమ్మచెట్లు. వీటి మధ్య కూర్చుని సాయంత్రం వేళ అస్తమయ సూర్యుణ్ణి చూడగలగటం ఎంత అదృష్టం! సాంధ్య కాంతుల్లో బారులు తీరిన కొండలు. ఆ కొండలపై ఆశలా మిణుకు మిణుకుమంటూ పొడుచుకు వచ్చే నక్షత్రం. దానికి దూరంగా మరో నక్షత్రం భగ్న హృదయంలా నిలబడుతుంది. ఇటు చూస్తే సూర్యాస్తమయంకోసం కాచుకు కూచున్న ప్రేమికుడులా చందమామ భయం భయంగా పైకి వస్తూంటాడు. క్షణంలో ఆకాశమంతా మణులు విసిరినట్లు చుక్కలు! అనంతకోటి తారకలకు ఒక్కడే ప్రియుడు. కొండల చెంత వెన్నెలలో మిలమిలలాడే చెరువు.''

ఆమె మళ్లీ వచ్చింది. అతనలా కొండల వైపు చూస్తూ మాట్లాడుకోవటం చూసి విస్తుపోయింది.

అతని పాదాలు మంచుబిందువులతో మెరుస్తూన్న పచ్చికతో పరివేష్టితములయ్యాయి. ఆ గడ్డి మధ్య ఏపుగా పెరిగిన గడ్డి గులాబులు అతని పైజామా తాకుతున్నాయి.

''జీవితం అనుభవించటమంటే ఈ ముస్లిం నవాబులకు తెలిసినట్లు మనకు తెలియదనుకొంటా. ప్రకృతి అందానికి వాళ్లు ఎంత విలవ ఇస్తారో ఈ భవనాలే నిదర్శనం. చూడు, నగరానికి దూరంగా ఈ కొండలపై, గుట్టలపై ఎలా నిర్మించారో.''

అతను పక్కకు చూశాడు మాటలు ఆపి.

దూరదూరంగా ఎత్తయిన ప్రదేశాలపై నిర్మించిన భవనాలు. కప్పులు కూలిపోయిన మొండిగోడలు. తలుపులు కిటికీలు పీకివేయబడి గుహల్లా ఉన్నాయి. పాడయిపోయిన ఆ మన్నపు గోడలపై విద్యార్థులు పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో పేర్లు చెక్కుకొన్నారు. అక్కడక్కడ గడ్డి దుబ్బులు మొలిచాయి.

''అందుకనే వాళ్లు ఇప్పుడలా చితికిపోయింది.

దేనికైనా ఒక హద్దూఅపూ ఉండాలి.....ఎక్కడవరకూ ఎందుకు? మన పనిమనిషి మిహిరున్నీసాబేగాన్ని చూశారా?'' అంటూ చెంతనే ఉన్న గుండ్రని పేము కుర్చీలో కూర్చుంది. అతను అలానే కొమ్మపైకి వాలి ఆమె పెదవులపై దృష్టి నిలిపి పలికాడు.

''చూడలేదు. చూడటానికి వీలెక్కడిది? నేను అకస్మాత్తుగా ఎదురుపడినా, గభాలున పరదాచాటుకు పరిగెత్తుతుంది. ఈవేళమాత్రం ఒక్క క్షణం కనిపించింది స్నానానికి పిలవటానికి వచ్చినప్పుడు. ఏం? ఎందుకు?''

''పోయినవారం బక్రీద్ పండక్కి యాభై రూపాయలు ఖర్చు పెట్టింది. ఒక మేకపోతుట. బిర్యాని, సేమియా, షేర్‌కూర్మా ఇంకా ఏమిటేమిటో చేశానని చెప్పింది. తనకు మనమిచ్చేది పదిరూపాయలు. తన భర్తకేదో మిల్లులో పనిట! రోజుకు రెండు రూపాయలు తెస్తాడు. ముందు వెనక ఆలోచించకుండా అలా ఖర్చు పెట్టింది ఆవేళ. ఇప్పుడేమో రెండు రూపాయలిమ్మని కూర్చుంది. అందుకనే నవాబ్ దర్జా అంటారు. . .అలా ఖర్చుపెట్టే వీళ్ళు ఇలా ఆరిపోయారనుకొంటా.''

''అలా వాళ్ళనుగూర్చి మనం చెడుగా అనుకోకూడదు, జయా! ఒక రకమైన జీవితానికి అలవాటు పడ్డాక దానినుండి మళ్ళటం చాలా కష్టం. వాళ్ళు ఎంత ఉన్నతంగా బ్రతికారో ఊహించుకోవచ్చు. ఇప్పుడు వాళ్ళ పరిస్థితులు మారినంత మాత్రాన వాళ్ళ అలవాట్లు మార్చుకోలేరుగదా? పాపం, మన మిహిరున్నీసా ఎంత కులీనవంశంలో పుట్టిందో! ఎంత అందం! చిరుగుపాతల్లో ఉన్నా అవి సౌందర్యాన్ని మరుగు పరచలేక పోతున్నాయి. తనను చూస్తూంటే గ్రీకు సౌందర్యదేవత వీనస్, ఉమర్ ఖయాం రుబాయత్‌లలో సాకీ నా కళ్ళముందు కనిపిస్తున్నారు. అలాటి సౌందర్యరాశి ఇలా పనిమనిషిగా జీవిస్తూందంటే చాలా జాలి వేస్తూంది. పనులు చేసేప్పుడు ఎక్కువగా కసురుకోకు. పాపం!''

భ్రుకుటి కుంచించుకొని అతని ముఖంలోకి గుచ్చి గుచ్చి చూసింది ఆమె. ఆ మాట్లాడుతున్న తీరులో ఆవేశంలేదు. ముఖం ప్రశాంతంగా ఉంది. కళ్ళు పరాగ్గా ఎటో చూస్తున్నాయి. పెదవులు ఆగి ఆగి మెల్లిగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. చిత్రంలో బొమ్మలా ఒకే భంగిమలో నిలబడి ఉన్నాడతను.

''అవునండీ....పరదాచాటున ఘోషాలో ఉండే మిహిరున్నీసా ఇలా బయటికి వచ్చి పని చేస్తూంటే నాకూ పాపమనిపిస్తూంది. అందుకనే ఇదివరకు పని మనిషికి ఎనిమిది రూపాయలిస్తే తనకు పది ఇస్తున్నా.''

ఆమె ముఖం వివర్ణమైపోయింది. తనుకూడా భర్త చూస్తున్న సుదూరతీరాలకేసి ఓ నిమిషం చూసింది. కొండలోయలను చుట్టి హోరుమని బయలుదేరిన గాలి రయ్యమని వీచి వాళ్ళను చుట్టివెయ్యసాగింది. ఆమె [illegible]ంగురులు భయంతో రెపరెపలాడిపోయాయి. ఆమె హృదయంపై కప్పుకొన్న సున్నితమైన పమిట చెరగు కంపించి చేతిపై వాలిపోయింది. వెంటనే సంబాళించుకొని తనకంపిత హృదయంపై చీరచెరగు నిండుగా కప్పుకొంది.

''ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్?''

ఆమె ముఖాన్ని భావరహితంగా సహజంగా మార్చుకొని, ''మీరుమిహిరున్నీసా భర్తను చూశారా? ఎప్పుడూ తాగుబోతులా ఎర్రటి గుడ్లు—సగం గీయించుకొన్న పిల్లిగడ్డం గళ్ళలుంగీ—మిహిరున్నీసా అతనితో జీవితం ఎలా వెళ్ళదీస్తుందో, ఏమో?'' అంది.

కొద్దిసేపు ఆగి మళ్ళీ అంది:

''అందమైన భర్తకు కురూపియైన భార్య, సౌందర్యవతి అయిన భార్యకు అనాకారి అయిన భర్త దొరుకుతారు. మీరు పరీక్షించారో లేదో అణకువ కలిగిన భార్యకు ఏ తాగుబోతో, వ్యభిచారో భర్తగా దొరుకుతాడు. భగవంతుడెందుకిలా చేస్తాడో తెలియదు.''

''అలానా!'' అన్నాడు అమాయికంగా ఆమెకేసి చూస్తూ.

అతను మళ్ళీ పుస్తకంలోకి చూడసాగాడు.

ఆమె కుర్చీలోనుండి పైకి లేచి, ''మరి నేను చెప్పిన విషయ మేమి చేశారు? ఏమిటేమిటో మాట్లాడతారు కాని ఇంటి విషయం మాత్రం మాట్లాడరు. మొన్న ఆ విజయనగర్ కాలనీలో ఎవరో ఆఫీసర్ భార్యను చంపివేసి నగలు తీసుకొని వెళ్ళారట. ఆ మాట జ్ఞప్తికి వస్తేనే భయం వేస్తుంది'' అంది.

అతను తల వంచుకొనే మెల్లిగా అన్నాడు:

''మరి జాగ్రత్తగా ఉండు. నగలు పెట్టుకొని బయట తిరగకు.''

''ఇంతకూ ఇల్లు మార్చనంటారు. అంతేనా?'' ఆమె ఖచ్చితంగా అడిగింది.

''అబ్బబ్బ! మార్చుదాంలే, జయా! నీవు మీవాళ్ల పెళ్లికి పోతున్నావుగా వచ్చే వారం. మళ్ళీ నీవు రెండు నెలలకుకానీ రావు. నీవు వచ్చేటప్పటికి మంచి ఇల్లు చూస్తాను. ఇక నన్ను చదువుకోనీ.'' అతను కుర్చీ దగ్గిరికి లాక్కుని అందులో కూలబడ్డాడు.

''అయితే రెణ్ణెల్లవరకు ఇక్కడే ఉంటానంటారా?''

''అవును. నా ఒక్కడి కోసమై ఎందుకు నెలకు డెబ్బయి, ఎనభై రూపాయలు పెట్టి పోర్షన్ తీసుకోవాలి?'' అతను పుస్తకంనుండి చూపు మరల్చుకొని ఆమెకేసి చూస్తూ ప్రశాంతంగా అన్నాడు.

ఓ క్షణంసేపు అతని ముఖాన్ని పరిశీలించి, ''సరే లెండి'' అంటూ భారంగా అడుగులు వేసుకొంటూ లోనికి వెళ్లింది. అతను చదువుకోవటంలో నిమగ్నుడయిపోయాడు.

* * *

సాయంత్రం ఐదు గంటలయింది. చెట్ల నీడలు ఒకదానితో మరొకటి కలిసిపోతున్నాయి. వాటి నీడల్లో అతను పేము కుర్చీలో కూర్చున్నాడు శిలగా మారిన గంధర్వుడులా. చేతుల్లో పుస్తకం. వాక్యాల వెంట పరిగెత్తుతున్న అతని చూపులు.

ఎండుటాకులు గలగలమని శబ్దం చేశాయి. అతను తల ఎత్తి పరికించాడు.

పోస్ట్‌మన్ తనకేసి వచ్చాడు కవరు చేత్తో పట్టుకొని. పుస్తకాన్ని విప్పినదానిని విప్పినట్లే బోరగిలా పెట్టాడు టీపాయ్‌మీద.

కవరు చించి ఉత్తరం బయటికి తీశాడు.

''ప్రియమైన శ్రీవారికి,

విశ్వాంతర యాత్రికుడా!

సత్యప్రియ

విజయీభవ! విజయీభవ!
విశ్వాంతర యాత్రికుడా!
పుడమి తల్లి ఒడి లోపల
కనువిప్పిన మానవుడా!

గ్రహ వీణల మీటి నూత్న
గానం వినిపించేవా?
మస్త శూన్యతలి హృదిలో
సంగీతం వించేవా?

ఒళ్ళు విరిచి ఆకాశం
కళ్ళు నులుముకుంటున్నది.
దిశలు నేడు వెలుగుల వా
కిళ్ళు తెరుచుకుంటున్నవి.

అణువు అణువు నీ చరణ
స్పర్శకొరకు చూస్తున్నది.
తారకల సితారలు నీ
కై కరాలు చాస్తున్నవి.

భువన గళాంతర్గత నవ
గీతం వినిపించవోయి!
మానవతా మహిమాన్విత
జ్యోతిని వెలిగించవోయి!

విజయీభవ! విజయీభవ!
విశ్వాంతర యాత్రికుడా!
పుడమి తల్లి ఒడి లోపల
కనువిప్పిన మానవుడా! *

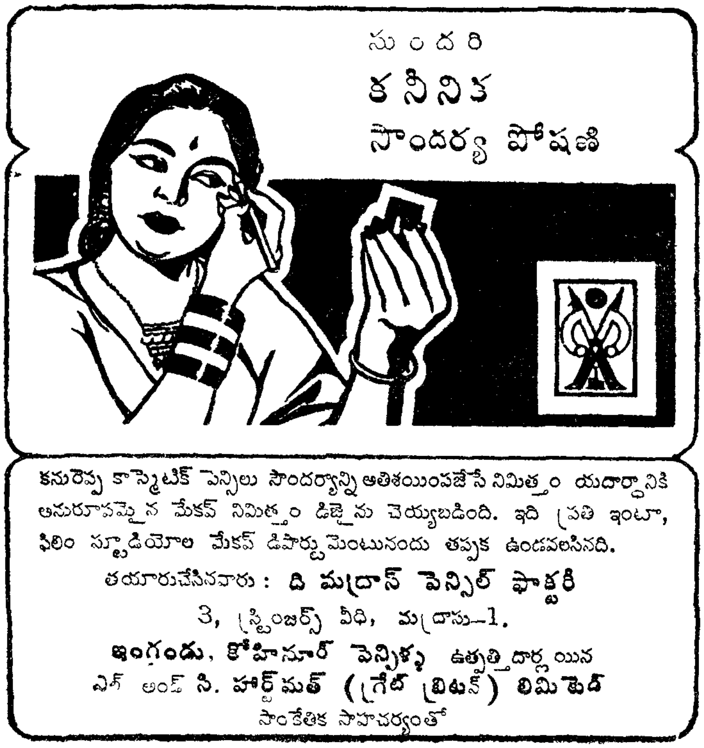

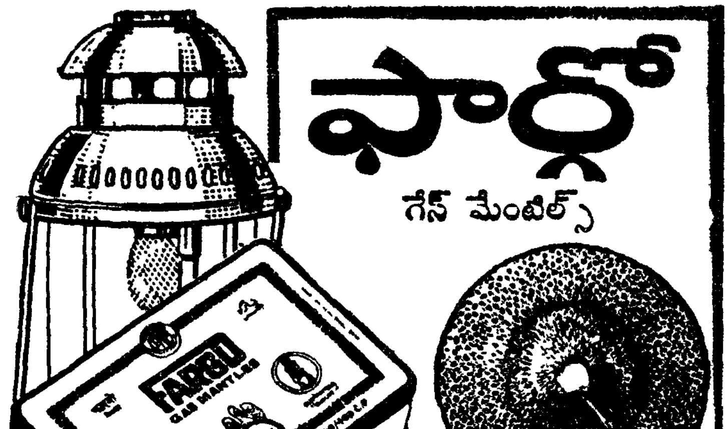

TEJ RPC 829

లోయలు

నమస్కరించి వ్రాయునది ఏమనగా మేము దైవానుగ్రహంవల్ల సురక్షితంగా చేరుకొన్నాం. చిరంజీవులు ఆరోగ్యంగా కులాసాగా ఉన్నారు. మరి బుజ్జిగాడు మీకు బాగా అలవాటు కావటంవల్ల రాత్రుళ్ళు నిద్రపోకుండా గొడవ చేస్తున్నాడు. పెళ్లి బాగా జరిగింది. అందరూ మిమ్మల్ని అడిగారు.

నేను వెళ్ళ వచ్చేప్పుడు మెహరున్నీసాను పనిమండి తొలగించి వచ్చాను. ఆ విషయం మీకు చెప్పటం మరిచాను. ప్రస్తుతం స్నానానికి నీళ్ళు తోడటానికి కాని, ఇల్లు శుభ్రపరచటానికి కాని మనిషి లేక ఇబ్బంది పడుతూండవచ్చు. వేరే పని మనిషిని చూడండి. మళ్లీ ఆ మెహరున్నీసాను పిలిపించకండి. ఆమె మనం ఊహించినంత మంచి మనిషి కాదు. ఎంత అందచందాలున్నా పాడు బుద్ధు లెక్కడికి పోతాయి? పని మనిషి పనిమనిషే. మన వెండి గ్లాసు (బాబుగాడు పుట్టిన రోజు కానుక) ఇట్టే మాయం చేసింది మొన్ననే రాబోయే ముందు. మళ్ళీ మీరు అడగకండి పిలిచి.

మరీ ముఖ్యంగా వ్రాయవలసిన విషయ మేమంటే వంటగదిలోని పెద్ద టిన్నులో కందిపప్పు ఉంది. దానిని బయటికి తీసి ఆరబెట్టకపోతే తుట్టెలు పట్టి దెనికి పనికిరాకుండా అయిపోతుంది. అలావే మొన్న పెట్టిన ఆవకాయ. దానికి కొద్దిగా బూజు పట్టిందంటే మొత్తం పారవెయ్యవలసివస్తుంది. అప్పుడప్పుడు మూత తీసి చూస్తూండండి. ఇక బియ్యం సంగతి. స్వయంగా వంట చేసుకోమంటే మీకు కోపం.''

ఉత్తరం వేళ్ళ మధ్యనుండి నిర్లక్ష్యంగా జారి పడిపోయింది. బోరగిలా ఉన్న పుస్తకాన్ని మళ్ళీ కళ్ళ ముందు పెట్టుకొన్నాడు. మనస్సు చదవటానికి నిరాకరించింది. తెరిచిన పేజీ అలానే ఉండిపోయింది. అతను తల పైకెత్తాడు.

ప్రహరీ అవల దూరంగా శిథిలావస్థలో ఉన్న భవనాలు. వాటి గోడలపైన గడ్డిదుబ్బులు. వాటి మధ్యన రెక్కలు విప్పుకొంటూన్న గుడ్లగూబలు.

ఎండుటాకులు గలగల మన్నాయి. అతను చూపు పక్కకు తిప్పుకొన్నాడు.

''ఆదా బర్ జ్.'' ముస్లింసంప్రదాయానుసరించి వినయంగా ముందుకు వంగి నమస్కరించింది ఆమె.

''ఏమిటి, మెహరున్నీసా?'' అతని కంఠం ప్రశాంతంగా అడిగింది ఉర్దూలోనే.

''ఏమిలేదు, సాబ్, తమ దర్శనం కోసం వచ్చాను. అంతే.''

కొద్దిక్షణాలు మౌనం. ఏదో చెప్పాలని ఆమె ఉత్కంఠ పడుతున్నట్లు ఆమె కళ్ళు అతణ్ణి పరిశీలనగా చూశాయి. అతను తన మాటలు సావధానంగా వినే ప్రశాంత చిత్తంలో ఉన్నాడో లేదో గ్రహించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి ఆమె చూపులు.

అతను తన చేతుల మధ్య ముఖం పెట్టుకొని పుస్తకంలోకి చూస్తూ పేజీలు తిరగవెయ్యసాగాడు. కొద్ది క్షణాలయ్యాక పుస్తకం నుండి చూపు మరల్చుకోకుండానే అడిగాడు:

"మంచిది. ఎందుకు వచ్చావో చెప్పు?"

"సాబ్! నేను సరిగా పని చెయ్యటం లేదని మీరు వద్దని చెప్పారని అమ్మగారు చెప్పారు." ఆమె మాటలు కంఠంలో తెగిపోయాయి.

అతను తల పైకెత్తాడు.

పశ్చిమాన అస్తమిస్తున్న సూర్యుడు. ఎర్రటి వెలుగులు మేఘాలను దూసుకువచ్చి ఆమె కపోలాలపై పడి మరింతగా రాగరంజితము అయ్యాయి.

"మగవాళ్ళ ముందుకు వచ్చి పని చెయ్యటం అలవాటు లేక మీ పనుల్లో పొరపాటు చేసి ఉండవచ్చు. క్షమాపణ కోరుకొంటున్నాను... ఈ మంజిల్ దాటి బయటికి వెళ్ళి ఇలాంటి పని చెయ్యలేను. పేద దాన్ని. మీరు..."ఆమె కంఠం రుద్ధమైపోయింది. మాటలు పెగిలిరాలేదు. శిరస్సు హృదయంపై వంగిపోయింది.

అతను విస్మయ దృష్టితో ఆమెను ఆపాదమస్తకం పరిశీలించాడు. గాలి స్తంభించిపోయింది.

ఆమె కనురెప్పలు మిలమిలా మెరిశాయి. రెండు కన్నీటి బొట్లు కనుకొలకుల నుండి రాలి పడ్డాయి.

"ఏడుస్తున్నావెందుకు? ఏడవకు. ఏం కావాలో చెప్పు?" ఉర్దూ మాట్లాడటంలో ప్రవేశం లేని చిహ్నాలు కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. మాటలు జాగ్రత్తగా పొందుపరుచుకొని మెల్లిగా మాట్లాడాడు.

ఆమె అలాగే నిలబడిపోయింది, కళ్ళు తుడుచుకొంటూ.

"నీ పనులు నాకు నచ్చటంలేదని అమ్మగారన్నారా?" ఆలోచిస్తున్నట్లు పలికి, "ఇంకా ఏమంది అమ్మగారు?" అని ప్రశ్నించాడు.

"అవన్నీ ఎందుకు సాబ్! ఇక్కడినుంచి మీ పనులు చెయ్యటంలో కించిత్తు పొరపాటు కూడా చెయ్యను." కోమల కంఠంతో ప్రాధేయపూర్వకంగా అతని దయాభిక్ష అర్థించింది. వినయంగా ముందుకు వంగి సలాం చేసింది.

ఆమె చెప్పిన క్లుప్తమైన సమాధానంతో అతని హృదయం సంతృప్తి పడలేదు. కానీ ఎదటి వ్యక్తి మితభాషిణి. తరవాత తన పనిమనిషి. అలాంటి వ్యక్తితో మరింత తరిచి తరిచి మాట్లాడటం అతనికి అదోలా తోచింది. జరిగిన విషయాన్ని తెలుసుకోవాలనే ఉత్కంఠ బలవంతంగా అణచుకొన్నాడు.

"సరే, మంచిది. అమ్మగారురెండు నెలల్లో వస్తుంది. అప్పుడు నిన్ను మళ్ళీ పనిలో పెట్టిస్తాను. ఇక వెళ్ళు."

"మన్నించాలి. అప్పటివరకూ మేము ఎలా బ్రతకాలి? మావారు కాలికి దెబ్బ తగలటం వల్ల నాలుగు రోజుల నుండి ఫాక్టరీకి వెళ్ళటం లేదు. నిన్నటి నుండి మేమందరమూ కటిక ఉపవాసం. పెద్దవాళ్ళం మేం ఎలానో ఇన్ని మంచినీళ్ళు తాగి వెళ్ళగలం. కానీ, సాబ్..." తన కటిక దరిద్రాన్ని, దుస్థితిని పరాయి వ్యక్తితో చెప్పుకోవలసిన అవసరం కలిగి వ[illegible] ఆమె సిగ్గుతో కుంగిపోయింది. వాక్యాన్ని పూర్తి చెయ్యకుండా పెదవిని నొక్కుకొంటూ ఉండిపోయింది.

రెండు రోజుల నుండి ఆమె తన దయను ఆపేక్షించకుండా అభిమానంతో కుంగిపోవటం అతణ్ణి

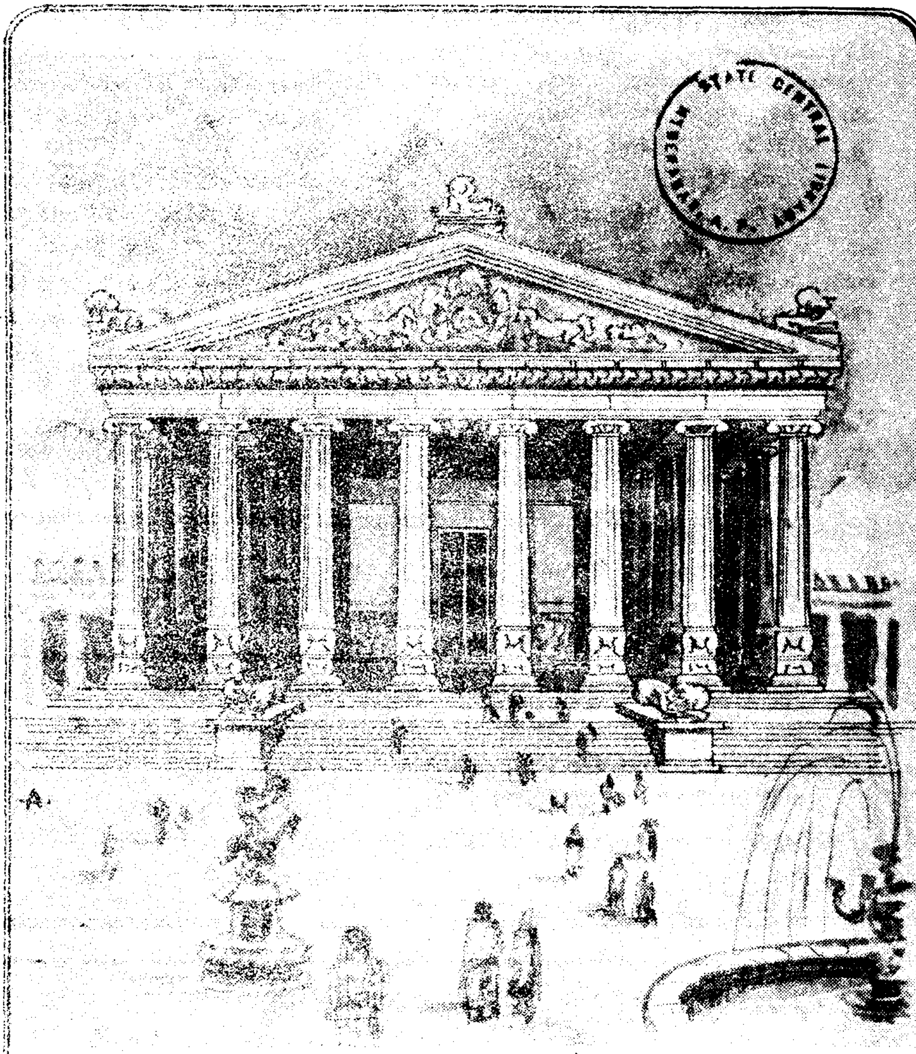

ఆర్టమిస్ దేవాలయం

ఈ దేవాలయం ఒకనాటి ఎఫెసస్ నగరంలో ఉండేది. ప్రస్తుతం ఈ ప్రదేశం టర్కీ దేశంలో ఉంది. ఆ నాటి నాగరికతా ప్రపంచంలో సుప్రసిద్ధ ప్రదేశంగా పేరొందింది. శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి [illegible] దైవమో, ఆ విధంగా [illegible] ఆర్టమిస్ దేవిని జనాలు అంత భక్తితో కొలిచేవారు. వేలకు వేల కానుకలు ఆమెకు అర్పించేవాళ్ళు కూడా. ఈ గుడి నిర్మించటానికి కొన్ని సంవత్సరాలు [illegible] విగ్రహం [illegible] ఆమెను [illegible] తయారుచేశారు. [illegible] విగ్రహంలో [illegible] దేవాలయం నిర్మించటానికి ఎంత ఖర్చు అయిందో [illegible]

టి. వి. ఎస్. గుప్త

పెద్ద ధనం నిర్మాణానికి ఖర్చు అయిందట. ఆర్టమిస్ [illegible] కన్నబిడ్డల్లా ఆదుకొంటుందని ప్రజల గాఢ విశ్వాసం. ఈ గుడికి 60 అడుగుల ఎత్తులో 127 స్తంభాలు ఉండేవట. తొలుత అంత ప్రసిద్ధి [illegible] క్రోయిసస్ అనే లిడియా దేశపు మహారాజు ఎఫీసియన్సుకు బహూకరించాడని ప్రసిద్ధి పొందింది. దేవాలయంలో అలంకరించటానికి బంగారంతో తయారుచేసిన ఆవుల విగ్రహాల్ని కూడా ఇచ్చాడట. దేవాలయంలో ఉన్న ఆర్టమిస్ విగ్రహం స్వర్గం నుంచి ఊడిపడిందని, ప్రళయం నుంచి [illegible] రెండుసార్లు కాపాడిందని ప్రజల ప్రబల విశ్వాసం. జర్మనీ రాజు ఎలరిక్ 262 వ సంవత్సరంలో ఎఫెసస్ నగరాన్ని, దేవాలయాన్ని సర్వ నాశనం చేశాడట. 425 అడుగుల పొడవు, 225 అడుగుల వెడల్పు గల భూభాగంలో ఈ గుడి నిర్మించారు. ★

కలవరపరిచింది.

"అది కాదు, మిహరున్నీసా! అంతగా వస్తువులు పడుకొంటున్నప్పుడు నాతో చెప్పకూడదూ?" కొద్ది క్షణాలు తటపటాయించాడు. అతని చూపులు పక్కనే ఉన్న ఉత్తరంపైకి పోయాయి. ఉత్తరం పైకి తీసి రెండు నిమిషాలపాటు చదివాడు. నిశ్చితాభిప్రాయం అతని కళ్ళలో మెరిసింది.

"లోపల బియ్యమూ, పప్పూ, పచ్చళ్ళూ ఉన్నాయి. అవి ఎక్కడెక్కడ ఉన్నాయో నీకు తెలుసుగా? అవన్నీ పట్టుకువెళ్ళు." అతని చూపు పుస్తకంలోకి ప్రసరించింది. మనస్సు నిలిపి చదువుకోటానికి ప్రయత్నించసాగాడు.

అతను చూపిన ఆదరణకు, వాత్సల్యానికి ఆమె హృదయం అతని పాదాల ముందు ప్రణమిల్లింది. ఈ ఆకస్మికమయిన ఆత్మీయతకు తట్టుకోలేక కళ్ళు దించేసుకొని పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచింది.

లోయలు

"ఇంకా ఎందుకు నిలబడ్డావ్? త్వరగా తీసుకువెళ్ళి వంటచేసి పిల్లలకు పెట్టు." అతను తల పైకెత్తకుండా పలికాడు.

కృతజ్ఞత నిండిన చూపులతో అతనిని చూసి, వంగి సలాం చేసి లోనికి వెళ్ళింది. ఒక రోజుకు సరిపడే బియ్యమూ పప్పూ తీసుకొని తిరిగి వచ్చింది.

అతను కాళ్ళు రెండూ టీపాయ్ మీద పారవేశాడు తనవి కానట్లు. వాలు కుర్చీలో ఒక మూలగా వంగి కూర్చున్నాడు. పరిసరాన్ని పూర్తిగా విస్మరించి చదువులో మునిగిపోయాడు. అతని ఏకాగ్రత గ్రహించి ఆమె మెల్లిగా పిలిచింది:

"సాబ్!"

"......."

"సాబ్!"

"......."

అతను తల ఎత్తి చూశాడు.

"నేను తీసుకు వెళుతున్న వస్తువు లివే, సాబ్." వస్తువులను అతని ముందు ప్రదర్శించబోయింది. ఆ చర్య అతనికి అవమానకరంగా, అసహ్యంగా తోచింది.

"ఏమిటీ, మెహరున్నీసా, మొత్తం అన్నీ పట్టుకు వెళ్ళమన్నాను కదా?" కంఠంలో తన కోపాన్ని వ్యక్తపరచక ప్రశాంతంగా పలికాడు మామూలు ధోరణిలో.

ఆమె కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి.

"అవన్నీనాకెందుకు, సాబ్?" ఆమె ముఖకవళికల్లో ఒక అజ్ఞాత సందేహం పొడసూపింది.

"అవి నాకు మాత్రం దేనికి? పట్టుకుపో." కంఠంలో ఆవేశం ధ్వనించింది.

"వద్దు, వద్దు, సాబ్. ఈ ఒక్క రోజుకు నా కివి

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

చందాదారులకు పోస్టులో ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక ప్రతులు ప్రస్తుతం మద్రాసునుంచే పంపుతున్నామని ప్రకటించడానికి ఆనందిస్తున్నాము. పోస్టుద్వారా ప్రతులు పొందగోరే పాఠకులు, చందాదారులు తమ చందా మొత్తాలను లోగడవలె విజయవాడకుకాక ఈ దిగువ చిరునామాకు పంపాలని కోరుతున్నాము.

సర్క్యులేషన్ మానేజరు
ఆంధ్రప్రభ లిమిటెడ్
డైరెక్టర్స్ ఆఫీసు
ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎస్టేట్స్
మౌంట్‌రోడ్
మద్రాసు - 2

	రు. పై.
మూడు నెలలకు :	
ఏజెంట్లద్వారా	4—55
పోస్టుద్వారా	4—99
ఆరు నెలలకు :	
ఏజెంట్లద్వారా	9—10
పోస్టుద్వారా	9—88
సంవత్సరానికి :	
ఏజెంట్లద్వారా	18—20
పోస్టుద్వారా	19—76

Durapac TRADE MARK
A DUREX PRODUCT

ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందిన రబ్బరు కుటుంబ నియంత్రణ సాధనాలు
ప్రస్తుతం ఇండియాలోనే తయారు!

ప్రపంచం అంతా కార్యశీలురైన వ్యక్తులు వినియోగించే ముఖ్యమైన కుటుంబ నియంత్రణ సాధనాలు ప్రస్తుతం ఇండియాలోనే తయారవుతున్నాయి. అంతర్జాతీయంగాను, ప్రభుత్వపరంగాను వున్న నియమాల ననుసరించి మూడేసిమార్లు పరీక్ష చేయబడినది. మీ పట్టణంలో వుండే అన్ని ముఖ్యమైన దుకాణాల్లోను ద్యురాపాక్ సులభంగా లభిస్తుంది. సంతోషదాయకమైన కుటుంబాన్ని ప్రణాళికాబద్ధంగా రూపొందించుకొనటానికి ద్యురాపాక్ ఒక అత్యుత్తమ సాధనం.

ద్యురాపాక్ ఎన్నుకొండి–ఇది విశ్వాసపాత్రమైనది
పరీక్ష చేయబడినది–ఎంతో సురక్షితమూ!

లండన్ రబ్బర్ కంపెనీ (ఇండియా) లిమిటెడ్
35, పాతట్రంక్ రోడ్, పల్లావరం, మదరాసు-43

Durapac
A DUREX PRODUCT

చిల్లరధర: ఒక్కొక్కటి 20 పైసలు
3, 5 ఉండే పాకెట్ కొనవచ్చు.

చాలు." ఆమె కంఠస్వరం తగ్గించుకొని భయం భయంగా అంది.

అతను ఆమె దైన్య స్థితికి జాలిపడి అపారమైన దయ చూపెట్టాడు. కాని, ఆమె దానిని స్వీకరించటానికి నిరాకరించింది. అందుకు అతని హృదయం నొచ్చుకొంది. ముఖం చిన్నబుచ్చుకొని గంభీరత చెడని కంఠంతో తిరిగి అన్నాడు:

"లేదు, మిహిరున్నిసా, మొత్తం తీసుకువెళ్ళు. ఎందుకు భయపడుతున్నావు తీసుకెళ్ళటానికి?"

ఆమె తల వంచుకొని కొద్దిసేపు ఆలోచించుకొని, "ఏమీలేదు, సాబ్. అమ్మగారు వచ్చాక ఈ విషయం తెలిస్తే చాలా కోప్పడతారు. అయితే మీరు ఇది నా కిచ్చినట్లు అమ్మగారితో చెప్పండి" అంది.

అతను తుళ్ళిపడ్డాడు. ఆమె మాటల్లో అంతులేని అగాధం కనిపించింది. ఆమె భావాలను గ్రహించటానికి ఆమె ముఖాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. ఒక్క క్షణం ఏదో ప్రశ్నించాలని కనుబొమలు పైకి విరుచుకొన్నాడు. మళ్ళీ వెంటనే కనురెప్పలు దించుకొని, "సరే, అలాగే" అన్నాడు.

ఆమె లోనికి వెళ్ళింది.

అతను తల దించుకొని చదువుతున్న పేజీని అన్నింటితోనూ కలిపివేసి ఒక్కొక్క పేజీని అనవసరంగా తిరగవేయసాగాడు చిన్న పిల్లవాడిలా. అలా కొన్ని పేజీలు తిరగవేసి పుస్తకం మూసి తొడపై పెట్టుకొని అస్తమయ సూర్యుణ్ణి చూడసాగాడు.

పొద్దు పడమటి గిర్వాన పడుతూంది. గుండ్రని నిప్పు ముద్దలా దినకరుడు మెల్లిగా అవతలి లోకాలకు నిష్క్రమిస్తున్నాడు. ఆకాశం పసుపు రంగు మార్చుకొని లేత ఎరుపురంగు పూసుకొంటూంది. తెల్లని కొంగలు మిలిటరీ సిపాయిల్లా వరసగా ఎగురుతూ ఎగురుకొంటూ వెళుతున్నాయి. చూస్తూండగానే సూర్యుడు కొద్ది క్షణాల్లో పూర్తిగా అదృశ్యమయిపోయాడు.

తను చదువుతున్న పేజీ మళ్ళీ విప్పాడు.

"సాబ్!" ఆమె మెట్లపై నిలబడి పిలిచింది. చేతుల్లో రెండు సంచులు బరువుగా వేలాడుతున్నాయి. వాటిని మెట్లపై పెట్టి, "నేను వెళుతున్నాను, సాబ్" అంటూ వినయంగా కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా 'జీ హుజూర్' అన్న ధోరణిలో సలాం చేసింది.

"మంచిది, వెళ్ళు." వెనుతిరిగి అతను అన్నాడు.

ఆమె నారింజ చెట్ల మధ్యగా తప్పుకొని వెళ్ళిపోయింది. దృష్టికి మరుగైనప్పటికీ ఆమె పాదాల తొక్కిడివల్ల ఎండుటాకులు చేస్తున్న గలగల శబ్దం కొద్దిసేపు వినపడింది. అతను ప్రయత్న పూర్వకంగా మనస్సు పుస్తకంపైకి మళ్ళించాడు.

మెల్లగా సంధ్య చీకట్లు అతనిని చుట్టుకోసాగాయి. అక్షరాలన్నీ ఒకదానితో ఒకటి కలిసిపోసాగాయి.

మళ్ళీ ఎండుటాకుల అలికిడి వినిపించింది. ఆమె రెండు సంచులతో తిరిగి ఆ నారింజ చెట్ల మధ్యగా రాసాగింది. అతని కళ్ళు విప్పారాయి. కుర్చీలో వెనక్కి చేరగిలబడి కూర్చున్న అతను జరిగి మామూలుగా కూర్చున్నాడు.

ఆమె కోమల శరీరంపై అక్కడక్కడ కదుములు కదుములుగా రక్తం గడ్డ కట్టింది. కళ్ళు ఎర్రగా ఉబ్బి వాచాయి.

"క్షమించండి, సాబ్, మీది మీకు వాపసు ఇస్తున్నందుకు." వణుకుతున్న కంఠాన్ని అదుపులోకి తీసుకొని ఆమె అంది. అతని సమాధానానికి ఎదురు చూడకుండానే చరచరా లోనికి వెళ్ళి ఆ సంచులు లోపల పెట్టి, "నేను వెళుతున్నాను, సాబ్" అంటూ ఆమె అటు తిరిగి రెండడుగులు వేసింది. విభ్రాంతుడై ఆమెకేసి చూస్తున్న అతని కంఠంలో నుండి సన్నగా వినిపించాయి మాటలు.

"ఏమి టిదంతా?"

"ఏమీలేదు, సాబ్."

"ఏమీ లేకపోతే ఎందుకు వాపసు తెచ్చావ్? ఒంటి మీద ఈ దెబ్బలన్నీ ఏమిటి?" అతని కంఠం భయాన్ని అదుపులో పెట్టుకొంటూ అడుగుతూంది.

అప్పటివరకూ ఆమె బలవంతంగా అణుచుకొంటూన్న దుఃఖం పెల్లుబికి వచ్చింది. కళ్ళపై చేతులు అడ్డం పెట్టుకొని ఏడవసాగింది. ఆ కళావిహీనమైన తోటలో సంధ్య చీకట్లలో ఆమె, ఏడుస్తూ.

ఎలా ఓదార్చాలో, ఏం చెయ్యాలో తెలియక తికమక పడిపోతూన్న అతను ఇతరు లెవ్వరూ లేరు. ఆ భావం మరింత భయవిహ్వలుణ్ణి చేసింది అతనిని. ఆ కొండ లోయలలో నుండి హోరుమని లేచిన గాలి అతణ్ణి చుట్టివెయ్యసాగింది. అతని మసి తమైన పైజామా, లాల్చీ రెపరెపలాడుతూ వణికిపోసాగాయి.

నారింజ చెట్ల మధ్యగా కొండల పక్కగా అమాయకంగా నవ్వుతూ పున్నమి చంద్రుడు పైకి వస్తున్నాడు. కొండ శిఖరాల మధ్య ఉన్న గంభీరమైన లోయలు, మిణుకుమిణుకు మంటూన్న నక్షత్రం.

"ఏమిటి, మిహిరున్నిసా, పలకవేం?"

"ఏమీలేదు, సాబ్. పిల్లలు తిండికి చచ్చిపోతున్నారంటే మీకు దయ కలిగి బియ్యం, పప్పులు అన్నీ తీసుకెళ్ళమన్నారు. తీసుకువెళితే తను నన్ను కొట్టాడు సాబ్. ఇవన్నీ ఎట్టివే ఎందుకిస్తాడని ఒళ్ళంతా హూనం చేశాడు, సాబ్." మధ్య మధ్య ఆగుతూ ఏడుస్తూ పూర్తి చేసింది.

అతను అప్రతిభుడై పోయాడు. భ్రుకుటి పైకెత్తుకొని ఆమెను కన్నార్పకుండా ఓ క్షణం చూశాడు. ముఖంపై చిరుచెమటలు పుట్టాయి.

"వెళ్ళు, మిహిరున్నిసా, వెళ్ళిపో."

లాల్చీ జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకొని నారింజ చెట్ల మధ్య పెద్దపెద్ద అంగలు వేస్తూ చంద్రుని దిక్కుగా నడిచాడు.

ఆకాశాన్ని తాకుతూన్న కొండ శిఖరాలు. వాటి మధ్య అగాధమైన భయంకరమైన లోయలు. పచ్చికతో అందమైన లోయలు. క్రూర మృగాలు సంచరించే లోయలు. వాటి మధ్య ఒక్కొక్కటిగా తారసిల్లే ... మంటూ పాలిపోయిన ముఖంతో చందమామ. ★

దగ్గు నివారణి తిరగబెట్టకుండా దగ్గును ఇప్పుడే నిర్మూలించండి. ఖరీదు రు. 157-15. ట్రయల్ రు. 12—13.
చెవుడు పూర్తికోర్సుద్వారా చెవుడు పూర్తిగా నయమగును. పూర్తి కోర్సు రు. 147-15. ట్రయల్ రు. 17-97 న.పై.
కంటిలోని పొర పక్వమైనా, కాకపోయినా, ఆపరేషన్ లేకుండా రు. 87—97 న.పై.లకు తప్పక నయం చేయబడును.
జాబులు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
DR. SHERMAN, F.C.S.
181, R. N. Guha Road, Calcutta-28.

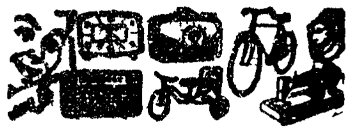

ఏజెంట్లు కావలెను

గుడ్‌లక్ కార్ఖానా టూల్సు అమ్మకమునకు పార్ట్ టైమ్ ఏజంట్లు కావలెను. ఆకర్షణీయమైన షరతులు, మంచి ఆదాయం బహుమతులు అదనం. ఉచిత శాంపిల్సుకు నేడే వ్రాయండి.
Goodluck Knitting Works (Regd.),
Kalyanpura (A.P.M.), Delhi-6.

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

పొగడడం మాకు ఇష్టంలేదు. కాని "మాకేష్ రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్‌ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లగా మార్చును. మొదట తెల్లని వెల్లనిగా మారి, అటుపైన నల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును, ఈఆయిల్ జ్ఞాపకశక్తి, కంటిచూపు వృద్ధి పరుచును. లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభం లేకున్న డబ్బు వాపసు. ధర రు. 10—.
BENGAL AYURVED BHAWAN (55)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!

ఇంటి వద్దనే పోస్టల్ ట్యూషనుద్వారా ప్రభుత్వంచే పరిగణింపబడిన సంస్థనుంచి హోమియోపతిలో మూడు అత్యున్నతమైన డిగ్రీలు, ఎం.డి.హెచ్., ఎం.ఎస్‌సి. (హోమియో గోల్డు మెడల్) పొందండి. పేరు, డబ్బు గడించండి. ఉచితపుస్తకము కొరకు వ్రాయండి.
IMPERIAL HOMEOPATHIC COLLEGE
(APW), Jammu Tawi-12.